

פרשת "משפטים"

"וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמֹר לְפָנֶיהֶם" רגע לאחר מתן תורה פותחת פרשתנו במשפטים ודינים שונים שהתורה יורדת ועוסקת בדינים ועניינם.

הנושא הראשון שאיתו נפתחת הפרשה זה בזכויותיו של העבד העברי, ומעבר לדינים ולהלכות התורה נותנת התורה ביטוי משמעותי לחופש ולדרור הניתן לאדם, דין זה בא בכללותו בה להביע את הסתייגותה התורה מ"עבדים ושפחות" ומדגישה את החירות האישית של כל אדם וניצול אוצרו הגדול- הזמן.

בסוף רשימת הדינים התורה חותמת ומתארת בפנינו את המשך הדרך והליכה אל הייעוד הגדול "הִנֵּה אֲנִי כִּי שֶׁלַח מִלְאָךְ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּדַרְכְּךָ וְלִהְיֶינְךָ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכַּנְתִּי"

בפרשתנו ניתן לראות את המהלך העצמי של האומה: שחרור מכבלי הגלות, העבדות והשעבוד והיציאה לחירות עולם בארץ ישראל אל מקום ייעודם ותכליתם של ישראל בעולם.

פרשה זו שתחילתה דיני עבד עברי והדאגה לפרט מבטאת את המוסר הבסיסי והערכי שהתורה מנחילה ומחנכת אותנו. ובסוף הפרשה מסיימים במצוות ירושת הארץ וישובה ללמדנו שהזכות על הארץ קשורה בקשר ישיר לשמירת החוקים והמשפטים והדאגה לכבודו וחירותו של העבד.

וכהוכחה לכך מצאנו בשירותיו של דוד המלך בתהילים (קה): "וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ. בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרַתִּי יִנְצְרוּ הַלְלוּ-יָהּ" .. כלומר ארץ ישראל, הארץ המקודשת אשר בה נגלה האור והעניין האלוקי ניתנת לנו כדי שנשמור את חוקי ה' בארצנו.

למרבה הצער בימים אלו אנו שומעים שוב ושוב מסרים הפוכים: לא מסר של הנחלת הארץ ואמונה בזכותנו על הארץ, אלא מסר הפוך של קיצוץ ומסירה של ארצנו לידיהם של אויבים.

אך אנו, לא ניתן לרוחות המנשבות לכבות את האור הפנימי הדלוק בבית המאיימות לכבות את אמונתנו וזכותנו על הארץ. הרוחות יחלפו ועם ישראל יישאר איתן לתורתו, עמו וארצו. חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלוקינו.

בברכת שבת שלום
הרב יעקב ציקוטאי